

หนังสือเพลงซาโลมอน

พอถึงสมัยของเอสรา พวกยิวยอมรับว่าหนังสือเพลงซาโลมอนเป็นหนังสือที่ได้รับการคลุจจากพระเจ้า และเป็นส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์ โจเซฟสันพบว่าเล่มนี้ได้รับการคลุจจากพระเจ้าและเป็นส่วนหนึ่งของ เสพทูอาจินต์

กษัตริย์ซาโลมอนแต่งบทเพลง 1005 บท (1 พกษ 4:32) แต่เพลงเดียวที่ได้รับการคลุจจากพระเจ้าและยังอยู่คือ "เพลงของซาโลมอน" ซึ่งอาจจะถูกเขียนขึ้นในช่วงแรกในชีวิตของท่าน พระเจ้าทรงใช้มนุษย์ที่อ่อนกำลังให้สอนบทเรียนฝ่ายจิตวิญญาณ ในเล่มนี้ กษัตริย์ซาโลมอนเปรียบกับพระเยซูคริสต์ ซึ่งใหญ่กว่าซาโลมอน (มธ 12:42) เล่มนี้ไม่ได้เป็นประวัติศาสตร์ เรื่องที่บรรยาย หรือเรื่องจริงจากชีวิตของซาโลมอน แต่เป็นเรื่องเปรียบหลายเรื่อง มัทธิว เฮ็นริ กล่าวว่ "เล่มนี้เป็นคำอุปมา ซึ่งทำให้คนที่ไม่รักพระเจ้าเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับพระเจ้าอยากขึ้น แต่สำหรับคนที่รักพระเจ้านั้นเรื่องเกี่ยวกับพระเจ้าชัดเจนและชื่นใจ"

เพื่อให้มนุษย์เข้าใจถึงเรื่องความรักและความสามัคคีธรรมของพระเจ้า พระองค์ต้องใช้เรื่องจากชีวิตประจำวันนี้เป็นการเปรียบเทียบ เพราะฉะนั้นพระเจ้าทรงเปรียบกับเจ้าบ่าว อิสราเอลเปรียบกับเจ้าสาว คือเป็นเจ้าสาวของพระเจ้า ในพระคัมภีร์ใหม่พระเยซูทรงเปรียบกับเจ้าบ่าว (มธ 22:1; 25:1-13; ลก 5:35) อ.เปาโลต้องการให้พวกคริสเตียนเป็นพรหมจารีบริสุทธิ์ซึ่งถวายแด่พระคริสต์ (2 คร 11:2)

ในเล่มนี้เราเห็นพระเจ้าเปรียบกับพระบิดาแห่งความรัก ปุโรหิต ผู้เลี้ยง และกษัตริย์

จงอ่านหนังสือเพลงซาโลมอนด้วยความอ่อนน้อม ขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยให้เข้าใจลึกซึ้งกับพระองค์ หนังสือสวด 45 มีตัวอย่างคล้ายกับเล่มนี้

ในหนังสือเพลงซาโลมอนนี้ เราได้พบเรื่องแห่งความรักระหว่างกษัตริย์ซาโลมอนกับหญิงสาวคนหนึ่ง เรื่องแห่งความรักนี้ได้เปรียบเทียบกับความรักระหว่างพระเยซูคริสต์กับคริสตจักร (อฟ 5:22-32) ขาวยิวไม่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้จนกระทั่งเขาถึงอายุ 30 ปี

1 ความรักกับความพิศบาป (1)

ก คริสตจักรอธิบายถึงความรักที่มีอยู่ต่อพระเยซู (1:1-4)

ข คริสตจักรสารภาพความผิด (1:5-6)

ค คริสตจักรขอคืนดีกับพระองค์ (1:7)

ง พระเยซูทรงนำคริสตจักรให้กลับมาหาพระองค์ (1:8)

จ พระเยซูแสดงความรักต่อคริสตจักร (1:9-10)

- ฉ พระเยซูทรงประทานพระสัญญาของพระองค์แก่คริสตจักร (1:11)
- ช พระเยซูกับคริสตจักรแสดงความรักซึ่งกันและกัน (1:12-17)
- 2 ความหวังกับความเชื่อ (2)
 - ก พระเยซูกับคริสตจักรแสดงความรักซึ่งกันและกัน (2:1-7)
 - ข ความหวังของคริสตจักร (2:8-9)
 - 1 พระสุรเสียงของพระองค์ (2:8)
 - 2 การเสด็จมาของพระองค์ (2:8-9)
 - ค พระเยซูทรงเรียกคริสตจักร (2:10-13)
 - ง พระเยซูทรงป้องกันรักษาคริสตจักร (2:14-15)
 - จ ความเชื่อของคริสตจักร (2:16-17)
- 3 การทดลองกับความชื่นชมยินดี (3)
 - ก คริสตจักรถูกการทดลอง (3:1-4)
 - ข คริสตจักรได้ชนะการทดลองนั้น (3:4-5)
 - ค คริสตจักรได้ชื่นชมยินดีในพระเยซู (3:6-11)
- 4 ความบริสุทธิ์กับการเตรียมตัว (4)
 - ก พระเยซูทรงอธิบายถึงความบริสุทธิ์ของคริสตจักร (4:1-7)
 - ข พระเยซูทรงอธิบายถึงความรักของพระองค์ต่อคริสตจักร (4:8-15)
 - ค คริสตจักรเตรียมตัวสำหรับการเสด็จกลับมาของพระเยซู (4:16)
- 5 การทรงเตือนกับความรูปหล่อ (5)
 - ก พระเยซูทรงเตือนคริสตจักร (5:1-8)
 - 1 คริสตจักรไม่พร้อมที่จะรับใช้พระองค์ (5:1-3)
 - 2 โอกาสที่จะรับใช้พระองค์ก็หายไป (5:4-8)
 - ข คริสตจักรอธิบายถึงความรูปหล่อของพระเยซู (5:9-16)
- 6 ความเชื่อกับความรัก (6)
 - ก พระเยซูทรงรักคริสตจักร (6:1)
 - ข ความเชื่อของคริสตจักร (6:2-3)
 - ค ความสวยงามฝ่ายจิตวิญญาณของคริสตจักร (6:4-9)
 - ง ความรักของพระเยซูต่อคริสตจักร (6:10-13)

- 7 ความบริสุทธิ์กับความมั่นใจ (7)
 - ก ความบริสุทธิ์ของคริสตจักร (7:1-9)
 - ข ความมั่นใจในความรักของพระเยซู (7:10-13)
- 8 ความรักกับการเสด็จกลับมา (8)
 - ก คริสตจักรรักพระเยซู (8:1-5)
 - ข ความรักอันมากมายต่อพระเยซู (8:6-7)
 - ค การทรงเรียกพวกต่างชาติ (8:8-13)
 - ง คริสตจักรขอให้พระเยซูรีบเสด็จกลับมา (8:14)

หนังสือเพลงซาโลมอน

- 1 คำโครงเรื่อง
 - ก เหตุการณ์ที่ 1 นางซูลามิท (6:13)
 - 1 ซาโลมอนมีสวนองุ่นอยู่ที่ราบสูงของตระกูลเอฟราอิม เมืองเล็ก ๆ ชื่อ ชูนัม (บาละฮาโมน) ประมาณ 80 กิโลเมตร ทางตอนเหนือของกรุงเยรูซาเล็ม (8:11)
 - 2 สวนองุ่นนี้ได้ให้เช่าแก่ครอบครัวหนึ่งที่ส่งเงินคนละพันแผ่นให้เป็นการเช่า (8:11) ครอบครัวนี้มีมารดา บุตรชายไม่รู้กี่คน และบุตรสาว 2 คน บุตรสาวคนโตเป็นชาวซูลามิท (6:13) ซึ่งคน สุกต้องเป็นน้องสาวน้อย ๆ ของนาง (1:6; 8:8)
 - 3 นางซูลามิทมีความสวยงามมากอย่างธรรมชาติแต่ไม่มีใครได้สังเกต (1:8)
 - 4 พวกพี่ชายของนางได้ใช้ให้นางทำงานอย่างหนักด้วยการดูแลสวนองุ่นนั้น ดังนั้นนางจึงไม่ค่อยมีโอกาสเอาใจใส่กับตัวของนางเองมากนัก (1:6)
 - ก นางได้เฝ้าสวนองุ่น (1:6)
 - ข นางได้วางกับดักเพื่อดักจับพวกหมาจึงจอกตัวเล็ก ๆ (2:15)
 - ค นางยังเฝ้าเลี้ยงคูฝูงสัตว์ด้วย (1:8)
 - 5 เนื่องจากนางต้องอยู่ท่ามกลางแจ้งบ่อยมาก นางจึงผิวคล้ำเพราะแดดเผา (1:6)

ข เหตุการณ์ที่ 2 คนแปลกหน้าลึกลับ

1 วันหนึ่งชายรูปหล่อแปลกหน้าและลึกลับคนหนึ่ง มายังสวนองุ่นนั้นและไม่นานเขาก็ชนะใจนางซูลามิทโดยที่นางเองไม่ทราบเลยว่าที่จริงแล้วชายผู้นั้นก็คือซาโลมอนที่ได้ปลอมตัวเป็นผู้เลี้ยงแกะด้อยค่า (1:7)

2 นางตามถึงฝูงสัตว์ของเขา (1:7)

3 ซาโลมอนตอบอย่างเลียง ๆ แต่ก็ยึดมั่นในความรักที่เขามีต่อนาง (1:8-10)

4 ซาโลมอนไปจากนาง แต่ก็สัญญาว่าสักวันหนึ่งเขาจะกลับมาหานางอีก (2:16-17)

5 ในระหว่างที่ซาโลมอนไม่อยู่ นางก็ฝันถึงเขา 2 ครั้ง

ก ฝันครั้งแรก นางฝันว่านางได้แต่งงานกับเขาแล้ว แล้วคืนวันหนึ่งนางตื่นขึ้นพบว่าเขาไม่ได้อยู่ที่เตียง นางจึงรีบแต่งตัวออกไปหาเขาข้างนอก (3:1-2)

ข ฝันครั้งที่ 2 นางฝันว่าเขาได้กลับมาและอ่อนวอนให้นางเปิดประตูและยอมให้เขาเข้ามา ข้างใน แต่นางปฏิเสธเพราะนางไม่อยากจะแต่งตัวและทำให้เท้าของนางสกปรกจาก การที่เดินไปที่ประตู แต่ไม่นานนักจิตสำนึกของนางก็ลงโทษนางสำหรับการกระทำอัน เลวทรามนี้ นางจึงผลุนผันไปที่ประตู แต่เขาไปเสียแล้ว (5:2-6) แล้วนางก็ออกไปหา เขา ในระหว่างที่นางตามหาเขาอยู่นั้น พวกพลตระเวนได้กระทำกับนางอย่างเจ็บปวด และพวกยามที่รักษากำแพงเมืองก็ได้เอาผ้าโปรงคลุมหน้าของนางไป นางจึงขอร้องพวก หญิงชาวกรุงเยรูซาเล็มให้ช่วยตามหาคนรักให้นางและแจ้งแก่เขาถึงความรักที่มีต่อเขา (5:7-8) ทันใดนั้นนางก็ทราบว่าเขาอยู่ที่ไหนด้วยความชื่นชมยินดี (6:1-3)

6 แล้วนั่นก็คือฝันทั้ง 2 ครั้งของนางเกี่ยวกับชายเลี้ยงแกะลึกลับผู้เป็นคนรักของหญิงซูลามิท แต่ทำไมเขาถึงได้ไปจากนาง? เขาไปไหน? เขาจะกลับมาหานางหรือเปล่า?

ค เหตุการณ์ที่ 3 กษัตริย์ซาโลมอน

1 วันหนึ่งเมืองเล็ก ๆ อย่างซุนัมก็ได้ข่าวอันน่าตื่นเต็นคือ กษัตริย์ซาโลมอนกำลังเสด็จเข้ามาในเมืองของพวกเขา แต่นางไม่สนใจเลย และนางก็ไม่ใส่ใจกับเรื่องนี้อีก จนกระทั่งได้มีข่าวไปบอก แก่นางว่า กษัตริย์ซาโลมอนปรารถนาที่จะพบนาง

2 นางจึงไปหมดจนกระทั่งนางถูกนำตัวไปยังเบื้องหน้าซาโลมอน นางจำได้ว่าก็คือผู้เลี้ยงแกะที่นางรักนั่นเอง แล้วซาโลมอนได้ทรงอธิบายแก่นางว่าถึงแม้เขามีมเหสี 60 คน นางห้าม 80 คน และสาวบริสุทธานับไม่ถ้วน แต่นางจะเป็นเจ้าสาวที่เลือกสรรไว้ เป็น

คนรักที่แท้จริงของเขา (6:8-10) ซาโลมอนทรงเชิญให้นางมากับเขาและทรงสัญญาว่าจะดูแลน้องสาวน้อย ๆ ของ นาง (4:8; 8:8-9)

3 แล้วทรงจัดให้นางนั่งในพระวอของซาโลมอน ซึ่งทำด้วยไม้จากภูเขาเลบานอนเสวอ ทำด้วยเงิน แทนประทับทำด้วยทองคำ และพระที่นั่งหุ้มด้วยผ้าสีม่วง (3:9-10)

4 ทั้ง 2 ได้ขึ้นนั่งออกเดินทางไปยังพระราชวังหลวงในกรุงเยรูซาเล็ม โดยมีพลดาบรักษา ซาโลมอนชำนาญศึก 60 คน ตามเสด็จไปด้วย (3:7-8)

2 เจ้าสาวของเรื่อง (ตามเจ้าบ่าวได้พรรณนาไว้)

ก นางเป็นหญิงที่งามที่สุดในโลก (1:8)

ข ตาของนางก็อ่อนโยนเปรียบดังตานกเขา (1:15)

ค นางเป็นเหมือนดอกช่อนกลิ่นท่ามกลางหมู่ต้นหนามเมื่อเปรียบเทียบกับภรรยาคนอื่น ๆ ของ ซาโลมอน (2:2)

ง ผมของนางลาดลงไปคุดงูแพะที่นอนอยู่ตามเนินลาดภูเขากิเลอาด (4:1)

จ พื้นของนางขาวดุจขนแกะ (4:2)

ฉ ริมฝีปากของนางดุจด้ายสีแดงสด (4:3) และเหมือนทำด้วยน้ำผึ้ง (4:11)

ช ลำคอของนางก็ระหงคูด้อมของกษัตริย์ดาวิด (4:4)

ซ ถันสองเต้าของนางคุดูกวางฝาแฝดที่กำลังกินอยู่ท่ามกลางหมู่ดอกไม้ (4:5)

ฌ นางคุดูสวนผลไม้้งดงามซึ่งออกผลล้ำค่า (4:12-13)

ญ นางประคบน้ำพุในสวนอุทยาน ประคบบ่อน้ำที่มีน้ำเสมอ สดชื่นดังลำธารที่ไหลจากภูเขา เลบานอน (4:15)

ฎ ต้นขาของนางคุดูเพชรที่เป็นงานเจียรระไนของช่างผู้ชำนาญงานที่สุด (7:1)

ฏ สะดือของนางก็น่ารักคุดูแก้วคอเรียวเต็มเปี่ยมด้วยน้ำองุ่น (7:2)

ฐ เหวของนางมีสีราวกับกองข้าวสาลีที่มีดอกช่อนกลิ่นปักไว้ล้อมรอบ (7:2)

ฑ จมูกของนางคมเหมือนหอกแห่งภูเขาเลบานอนที่หน้าเมืองดามัสกัส (7:4)

ฒ นางชนะใจซาโลมอนด้วยการชำเลื่องตาอันงามของนางเพียงแวบเดียวเท่านั้น (4:9)

3 เจ้าบ่าวของเรื่อง (ตามเจ้าสาวได้พรรณนาไว้)

ก นางเปรียบเหมือนช่อดอกไม้ในสวน (1:14)

ข ซาโลมอนรวดเร็วคุดูกวางหนุ่มที่กระโดดโลดเต้นผ่านเนินเขาไป (2:8-9)

ค ซาโลมอนมีผิวขาวอมเลือดและรูปงาม เป็นเอกในท่ามกลางคนทั้งหมื่น (5:10)

- ง ศิริยะของซาโลมอนงามเหมือนทองคำนพคุณ ผมของเขาก็หยิกเป็นพวงและคำเหมือนนกกา (5:11)
- จ ตาของซาโลมอนเปรียบเหมือนนกเขาจับอยู่ที่ริมลำธารน้ำ (5:12)
- ฉ แก้มของซาโลมอนเหมือนอย่างลานปลูกไม้หอมนานา (5:13)
- ช ริมฝีปากของซาโลมอนเหมือนดอกพลับพลึงแดง ส่งกลิ่นมดยอบ (5:13)
- ซ มือของซาโลมอนคุดวงแหวนทองคำประดับด้วยพลอยเขียว (5:14)
- ฌ กายของซาโลมอนคุดวงแหวนเพชรประดับด้วยพลอย (5:14)
- ฎ ขาของซาโลมอนคุดุเสาหินอ่อน ตั้งบนฐานทองคำนพคุณ และคุดันสนตีคาร์แห่งภูเขาเลบานอน (5:15)